

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 6. septembra 2012*

„Ničnostna tožba — Uredba (EU, Euratom) št. 617/2010 — Obveščanje Komisije o investicijskih projektih na področju energetske infrastrukture v Evropski uniji — Izbira pravne podlage — Člen 337 PDEU in člen 187 PESAE — Člen 194 PDEU“

V zadevi C-490/10,

zaradi ničnostne tožbe na podlagi člena 263 PDEU, vložene 8. oktobra 2010,

Evropski parlament, ki ga zastopajo M. Gómez-Leal, J. Rodrigues in L. Visaggio, zastopniki, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

tožeča stranka,

proti

Svetu Evropske unije, ki ga zastopata M. Simm in A. Lo Monaco, zastopnici,

tožena stranka,

ob intervenciji

Francoske republike, ki jo zastopata G. de Bergues in A. Adam, zastopnika,

Evropske komisije, ki jo zastopata P. Oliver in O. Beynet, zastopnika, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

intervenientki,

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi J. N. Cunha Rodrigues, predsednik senata, U. Lõhmus, A. Rosas, A. Ó Caoimh (poročevalec) in C. G. Fernlund, sodniki,

generalni pravobranilec: P. Mengozzi,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 18. aprila 2012

* Jezik postopka: francoščina.

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Evropski parlament s tožbo predlaga Sodišču, prvič, naj razglasi ničnost Uredbe Sveta (EU, Euratom) št. 617/2010 z dne 24. junija 2010 o obveščanju Komisije o investicijskih projektih na področju energetske infrastrukture v Evropski uniji in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 736/96 (UL L 180, str. 7, v nadaljevanju: izpodbijana uredba), in drugič, naj v primeru razglasitve ničnosti te uredbe ohrani njene učinke do sprejetja nove uredbe.

Pravni okvir

- 2 V uvodnih izjavah od 1 do 5, 7, 8, 11 in 15 izpodbijane uredbe je navedeno:
 - „(1) Za Komisijo je bistveno, da si ustvari celovito podobo o razvoju investiranja v energetske infrastrukture v Uniji, da lahko opravlja svoje naloge na področju energetike. Komisija redno prejema najnovejše podatke in informacije, kar bi ji moralo omogočiti, da opravi potrebne primerjave in ocenjevanja ali predlaga ustrezne ukrepe na podlagi ustreznih številskih podatkov in analiz, zlasti glede prihodnjega ravnotežja med ponudbo in povpraševanjem na področju energetike.
 - (2) Razmere na področju energetike v Uniji in zunaj nje so se v zadnjih letih občutno spremenile, zato so postale naložbe v energetske infrastrukture bistvenega pomena za zagotavljanje oskrbe Unije z energijo, delovanje notranjega trga ter za prehod na nizkoogljični energetski sistem, ki ga je Unija začela uporabljati.
 - (3) Nove razmere na področju energetike zahtevajo večje investiranje v vse vrste infrastrukture v vseh energetskih sektorjih ter razvoj novih vrst infrastrukture in novih tehnologij, ki jih bo trg sprejel. Liberalizacija energetskega sektorja in nadaljnja integracija notranjega trga zagotavljata gospodarskim subjektom pomembnejšo vlogo pri investiranju. Hkrati bodo nove zahteve politike, na primer cilji na področju zmesi goriv, spremenile politike držav članic glede nove in/ali posodobljene energetske infrastrukture.
 - (4) V tem smislu bi bilo treba investiranju v energetske infrastrukture v Uniji posvetiti večjo pozornost, zlasti zato, da bi se lažje predvidele težave in spodbujale najboljše prakse ter da bi bil prihodnji razvoj energetskega sistema Unije čim bolj pregleden.
 - (5) Komisija in zlasti njen observatorij za energetski trg bi zato morala imeti na voljo natančne podatke in informacije o investicijskih projektih, vključno s projekti opustitve obratovanja, v najpomembnejših sestavnih delih energetskega sistema Unije.
- [...]
- (7) V skladu s členoma 41 in 42 Pogodbe [ESAE] morajo podjetja obvestiti Komisijo o svojih investicijskih projektih. Te informacije je treba dopolniti zlasti z rednim poročanjem o izvajanju investicijskih projektov. To dodatno poročanje ne posega v izvajanje členov 41 do 44 Pogodbe [ESAE].
 - (8) Da bi imela Komisija usklajeno mnenje o prihodnjih razvojnih gibanjih celotnega energetskega sektorja Unije, je potreben usklajen poročevalni okvir za investicijske projekte, temelječ na posodobljenih kategorijah uradnih podatkov in informacij, ki jih morajo poslati države članice.

[...]

(11) Da bi se izognili nesorazmerno velikemu upravnemu bremenu in kar najbolj zmanjšali stroške državam članicam in podjetjem, zlasti malim in srednjim podjetjem, bi ta uredba morala omogočiti, da se države članice in podjetja izvamejo iz obveznosti poročanja, pod pogojem, da se Komisiji dostavljajo enakovredne informacije na podlagi zakonodaje Unije na področju energije, ki so jo sprejele institucije Unije in katere namen je doseči cilje konkurenčnosti energetskih trgov Unije, vzdržnosti energetskega sistema Unije in zanesljive oskrbe Unije z energijo. Zato se je treba izogniti vsakršnemu podvajanju zahtev po poročanju, določenim v tretjem svežnju ukrepov za notranji trg električne energije in naravnega plina.

[...]

(15) Komisija in zlasti njen observatorij za energetski trg bi morala zagotavljati redno in medsektorsko analizo strukturnega razvoja in perspektiv energetskega sistema Unije ter, kadar je primerno, bolj podrobno analizo nekaterih vidikov tega energetskega sistema. Ta analiza bi morala zlasti pripomoči k določanju morebitnih infrastrukturnih in investicijskih vrzeli v ravnotežju ponudbe in povpraševanja na področju energetike. Obenem bi ta analiza morala biti del razprave na ravni Unije v zvezi z energetskimi infrastrukturami, zaradi česar bi jo bilo treba posredovati Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru, na voljo pa bi morala biti tudi zainteresiranim stranem.“

3 Člen 1 izpodbijane uredbe z naslovom „Vsebina in področje uporabe“ določa:

„1. Ta uredba vzpostavlja skupni okvir za uradno obveščanje Komisije o podatkih in informacijah o investicijskih projektih na področju energetske infrastrukture v sektorjih nafte, zemeljskega plina, električne energije, tudi električne energije iz obnovljivih virov, in biogoriv ter o investicijskih projektih v zvezi z zajemanjem in shranjevanjem ogljikovega dioksida, proizvedenega v navedenih sektorjih.

2. Ta uredba se uporablja za vrste investicijskih projektov, navedenih v Prilogi, v katerih se je izgradnja ali opustitev obratovanja že začela ali glede katerih je bila končna odločitev o investicijah že sprejeta.

[...]“

4 Člen 2 te uredbe z naslovom „Opredelitve pojmov“ med drugim določa, da se v tej uredbi uporabljajo ti pojmi:

„10. ‚energetski viri‘ so:

(i) primarni energetski viri, kot so nafta, zemeljski plin ali premog;

(ii) pretvorjeni energetski viri, kot je elektrika;

(iii) energija iz obnovljivih virov, vključno z vodno energijo, energijo iz biomase, bioplinom, vetrno in sončno energijo, energijo plimovanja in valovanja ter geotermalno energijo; in

(iv) energetski proizvodi, kot so proizvodi iz rafinirane nafte in biogoriva.“

5 Člen 3 navedene uredbe z naslovom „Uradno obveščanje o podatkih“ določa:

„1. Ob ohranjanju sorazmernosti bremena zbiranja podatkov in poročanja o njih države članice ali subjekt, ki ga pooblastijo za to nalogo, zbirajo vse podatke in informacije, določene v tej uredbi od 1. januarja 2011 in od takrat naprej vsaki dve leti.

O podatkih in relevantnih projektih informacijah, določenih v tej uredbi, uradno obvestijo Komisijo leta 2011, ki je prvo poročevalsko leto, in od takrat naprej vsaki dve leti. [...]

[...]

2. Države članice ali njihovi pooblašчени subjekti so izvzeti od obveznosti iz odstavka 1 pod pogojem in kolikor je v skladu z zakonodajo Unije na področju energije in Pogodbo Euratom:

- (a) zadevna država članica, oziroma njen pooblaščen subjekt, Komisijo že uradno obvestila o zahtevanih podatkih oziroma informacijah, ki so enakovredne zahtevam iz te uredbe, in navedla datum uradnega obvestila in zadevni pravni predpis; ali
- (b) posebno telo zadolženo za pripravo večletnega investicijskega načrta za energetske infrastrukturo na ravni Unije in v ta namen zbira podatke in informacije, ki so enakovredni zahtevam iz te uredbe. V tem primeru in za namene te uredbe posebno telo Komisijo uradno obvesti o vseh zadevnih podatkih in informacijah.“

6 Člen 4 iste uredbe z naslovom „Viri podatkov“ določa:

„Zadevna podjetja pred 1. junijem vsakega poročevalskega leta uradno obvestijo države članice na katerih ozemlju načrtujejo izvajanje investicijskih projektov, oziroma pooblaščene subjekte teh držav članic, o podatkih ali informacijah iz člena 3. [...]

Vendar se pododstavek 1 ne uporablja za podjetja, za katera se zadevna država članica odloči, da bo uporabila druga sredstva za pošiljanje podatkov oziroma informacij iz člena 3 Komisiji.“

7 Člen 5 izpodbijane uredbe z naslovom „Vsebina obvestila“ določa:

„1. V uradnem obvestilu iz člena 3 je za vrste investicijskih projektov iz Priloge, kadar je to primerno, navedeno:

- (a) obseg zmogljivosti, ki se načrtujejo ali že gradijo;
- (b) vrsto in glavne značilnosti infrastrukture ali zmogljivosti, ki se načrtujejo ali že gradijo, pa tudi lokacijo projektov čezmejnega prenosa, če to ustreza;
- (c) leto predvidenega začetka obratovanja;
- (d) uporabljeno vrsto energetskega vira;
- (e) instalacije, s katerimi se bo mogoče odzivati na krizo pri zanesljivi oskrbi, na primer opremo za povratne tokove ali za prehod na drugo gorivo; in
- (f) opremo sistemov za zajemanje ogljika ali mehanizme za zajemanje in shranjevanje ogljika za naknadno opremljanje.

2. Glede katere koli predlagane opustitve obratovanja zmogljivosti obvestilo iz člena 3 navaja:

- (a) lastnosti in zmogljivosti zadevne infrastrukture in
- (b) leto predvidene opustitve obratovanja.

3. Vsako uradno obvestilo iz člena 3 po potrebi navaja celotni obseg instaliranih zmogljivosti proizvodnje, prenosa in skladiščenja, ki se uporabljajo ob začetku zadevnega poročevalskega leta ali katerih delovanje je prekinjeno za obdobje, daljše od treh let.

Države članice, njihovi pooblašчени subjekti ali posebno telo iz člena 3(2)(b) lahko k svojemu obvestilu doda relevantne pripombe, na primer pripombe o zamudah ali ovirah pri izvajanju investicijskih projektov.“

8 Člen 6 te uredbe z naslovom „Kakovost in [objava] podatkov“ določa:

„1. Države članice, njihovi pooblaščen subjekti ali, kadar je to primerno, posebna telesa, si prizadevajo za zagotovitev kakovosti, relevantnosti, natančnosti, jasnosti, pravočasnosti in usklajenosti podatkov in informacij, o katerih uradno obveščajo Komisijo.

V primeru, da o podatkih in informacijah uradno obveščajo posebna telesa, se tem podatkom in informacijam lahko priložijo ustrezne pripombe držav članic.

2. Komisija lahko objavi podatke in informacije, ki so ji bili poslani v skladu s to uredbo, zlasti v analizah iz člena 10(3), pod pogojem, da so podatki in informacije objavljeni v zbirni obliki in da nobenih podrobnosti glede posameznih podjetij in instalacij ni mogoče razkriti ali jih ugotoviti s sklepanjem.

3. Države članice, Komisija ali njihovi pooblaščen subjekti ohranijo zaupnost komercialno občutljivih podatkov ali informacij, ki jih imajo.“

9 Člen 7 izpodbijane uredbe določa, da Komisija do 31. oktobra 2010 sprejme določbe, potrebne za izvajanje te uredbe, glede oblike in drugih tehničnih podrobnosti uradnega obveščanja o podatkih in informacijah, navedenih v členih 3 in 5.

10 Člen 8 izpodbijane uredbe z naslovom „Obdelava podatkov“ določa:

„Komisija je odgovorna za razvijanje, shranjevanje, upravljanje in vzdrževanje virov IT, potrebnih za sprejemanje, shranjevanje in obdelavo podatkov oziroma informacij o energetski infrastrukturi, o katerih je bila v skladu s to uredbo uradno obveščena.“

11 Člen 9 te uredbe z naslovom „Varstvo posameznikov pri obdelavi podatkov“ določa:

„Ta uredba ne posega v zakonodajo Unije in zlasti ne spreminja obveznosti držav članic glede obdelave osebnih podatkov, določenih v Direktivi 95/46/ES, ali obveznosti, ki jih imajo institucije in organi Unije na podlagi Uredbe (ES) št. 45/2001 glede obdelave osebnih podatkov, ki jo izvajajo pri izpolnjevanju svojih nalog.“

12 Člen 10 navedene uredbe z naslovom „Spremljanje in poročanje“ v odstavku 1 določa:

„Na podlagi poslanih podatkov in informacij ter, kadar je primerno, katerih koli drugih podatkovnih virov, vključno s podatki, ki jih Komisija kupi, in ob upoštevanju zadevnih analiz, kot so večletni razvojni načrti omrežij za plin in električno energijo, Komisija vsaki dve leti Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru pošlje medsektorsko analizo strukturnega razvoja in razvojnih možnosti energetskega sistema Unije in jo objavi. Namen te analize je zlasti:

- (a) določiti potencialna prihodnja neskladja med povpraševanjem in ponudbo na področju energije, ki so pomembna z vidika energetske politike Unije;
- (b) ugotavljati ovire za vlaganje in spodbujati najboljše prakse za njihovo odstranjanje in
- (c) povečati preglednost za udeležence in morebitne nove udeležence na trgu.

Komisija lahko na podlagi teh podatkov in informacij pripravi tudi kakršno koli posebno analizo, ki je po njenem mnenju potrebna ali primerna.“

13 Izpodbijana uredba je v skladu s členom 13 začela veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*, in sicer 15. julija 2010.

14 V Prilogi k tej uredbi z naslovom „Investicijski projekti“ je med drugim navedeno:

„3. Električna energija

3.1. Proizvodnja

— Termoelektrarne in jedrske elektrarne (generatorji z zmogljivostjo 100 Mwe ali več),

[...]“

Dejansko stanje

15 Komisija je 17. julija 2009 Svetu predložila predlog uredbe, ki naj bi nadomestila Uredbo Sveta (ES) št. 736/96 z dne 22. aprila 1996 o obveščanju Komisije o investicijskih projektih, ki so v interesu Skupnosti na področju nafte, zemeljskega plina in električne energije (UL L 102, str. 1). Ta predlog je temeljil na členu 284 ES in členu 187 PESAE. Čeprav ti določbi ne določata nobene oblike sodelovanja Parlamenta v postopku odločanja, se je Svet odločil, da se z njim posvetuje, kot je to izvedel ob sprejetju Uredbe št. 736/96.

16 Po začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe, 1. decembra 2009, je predsednik odbora Parlamenta za industrijo, raziskave in energetiko z dopisom z dne 8. decembra 2009 pozval člana Komisije, zadolženega za področje energetike, naj preuči izbiro pravne podlage tega predloga, tako da bi odslej temeljil na členu 194 PDEU. Ta je odgovoril, da sta člen 284 ES, ki je postal člen 337 PDEU, in člen 187 PESAE, ker Lizbonska pogodba vanju ni posegla, še naprej pravna podlaga, ki jo je treba uporabiti pri obveščanju o informacijah.

17 Parlament je 25. februarja 2010 sprejel resolucijo o tem predlogu, katere sprememba št. 1 je imela za cilj, da pravno podlago, člena 337 PDEU in 187 PESAE, nadomesti s členom 194(1) in (2) PDEU.

18 Svet predloga uredbe v tem delu ni spremenil in je 24. junija 2010 izpodbijano odločbo sprejel na podlagi člena 337 PDEU in člena 187 PESAE.

19 Ker je Parlament menil, da bi bilo treba izpodbijano uredbo sprejeti le na podlagi člena 194(1) in (2) PDEU, je vložil to ničnostno tožbo.

Predlogi strank

20 Parlament Sodišču predlaga, naj:

— izpodbijano uredbo razglasi za nično in

— Svetu naloži plačilo stroškov.

21 Svet Sodišču predlaga, naj:

— tožbo zavrne in

— Parlamentu naloži plačilo stroškov.

22 Predsednik Sodišča je s sklepom z dne 5. aprila 2011 odobril intervencijo Francoske republike in Komisije v podporo predlogom Sveta.

Tožba

Trditve strank

- 23 Parlament uveljavlja en sam tožbeni razlog, in sicer nepravilno izbiro pravne podlage izpodbijane uredbe, ker naj bi bila ta nepravilno sprejeta na podlagi člena 337 PDEU, medtem ko je imel zakonodajalec Unije za to potrebna pooblastila na podlagi člena 194(2) PDEU. Zaradi te napake naj bi morali navedeno uredbo razglasiti za nično, ker je Parlament pri njenem sprejetju lahko sodeloval le v okviru navadnega posvetovanja, medtem ko bi v skladu s to določbo moral biti izveden redni zakonodajni postopek.
- 24 Po mnenju Parlamenta je temeljni cilj izpodbijane uredbe prispevati k doseganju ciljev energetske politike Unije, ki so naštetih v členu 194(1) PDEU, natančneje v zvezi z zanesljivostjo oskrbe z energijo.
- 25 Parlament v zvezi z vsebino te uredbe zatrjuje, da je iz njenega člena 10(1) razvidno, da je Komisija na podlagi informacij, poslanih na podlagi te uredbe, zavezana redno pripravljati medsektorsko analizo strukturnega razvoja in razvojnih možnosti energetskega sistema Unije, da med drugim določi potencialna prihodnja neskladja med povpraševanjem in ponudbo na področju energije, ki so pomembna z vidika energetske politike Unije, in da poveča preglednost za udeležence in morebitne nove udeležence na energetske trgu. Delovanje tega trga, zanesljivost oskrbe z energijo in energetska učinkovitost naj bi bili torej nekateri od ciljev, ki so navedeni v členu 194(1) PDEU. Zbiranje informacij, ki ga ureja ta uredba, naj bi bilo le sredstvo za doseganje teh ciljev.
- 26 Parlament ne zanika, da bi bilo v zvezi z ukrepi za zbiranje informacij mogoče kot splošno pravno podlago uporabiti člen 337 PDEU. Sklicujoč se na sodbi z dne 6. julija 1982 v združenih zadevah Francija in drugi proti Komisiji (od 188/80 do 190/80, Recueil, str. 2545) in z dne 9. novembra 1995 v zadevi Nemčija proti Svetu (C-426/93, Recueil, str. I-3723) pa zatrjuje, da bi se taka splošna podlaga, če tako zbiranje posebej ustreza ciljem ene od politik Unije, morala umakniti posebni podlagi, ki ustreza tem ciljem.
- 27 V vsakem primeru pa, četudi bi lahko v obravnavani zadevi člen 337 PDEU zakonito uporabili enako kot člen 194(2) PDEU, Parlament, ki se sklicuje na sodbo z dne 11. junija 1991 v zadevi Komisija proti Svetu (C-300/89, Recueil, str. I-2867, točka 20), meni, da bi zadnjenavedena pravna podlaga v skladu s sodno prakso Sodišča morala imeti prednost pred prvo, splošno pravno podlago, ker je na njeni podlagi Parlament tesneje vključen v sprejemanje zadevnega pravnega akta.
- 28 Parlament navaja, da dodatna uporaba člena 187 PESAE ni potrebna. Drugače kot v členu 40 PESAE naj bi mehanizem zbiranja informacij, ki ga je vzpostavila izpodbijana uredba, namreč ne spadal v okvir cilja spodbujanja ali usklajevanja naložb na jedrskem področju. Tako naj bi bilo v skladu s členom 3(2) te uredbe obveščanje o podatkih na jedrskem področju potrebno le, kadar ti podatki še niso bili posredovani Komisiji na podlagi Pogodbe ESAE. Ta uredba naj se torej ne bi nanašala na sprejetje ukrepov, ki posebej zadevajo razvoj jedrskega področja.
- 29 V vsakem primeru pa, tudi če bi uporabo člena 187 PESAE zahtevala cilj in vsebina izpodbijane uredbe, Parlament meni, da je mogoča hkratna uporaba člena 187 PESAE in člena 194(2) PDEU, ker ti določbi na postopkovni ravni nista nezdržljivi. V skladu s sodbo z dne 6. novembra 2008 v zadevi Parlament proti Svetu (C-155/07, ZODl., str. I-8103, točka 79) bi morali tako izvesti redni zakonodajni postopek, ker člen 194(2) PDEU predvideva aktivnejše sodelovanje Parlamenta. Napaka Sveta v zvezi s tem naj bi zato pomenila zgolj formalno nepravilnost, ker naj ne bi vplivala na izbiro postopka odločanja, ki se uporabi.

- 30 Nazadnje Parlament navaja, da ne nasprotuje temu, da bi Sodišče, če bi razglasilo ničnost izpodbijane uredbe, ohranilo njene učinke v skladu s členom 264, drugi odstavek, PDEU, ker ne oporeka cilju izpodbijane uredbe in v ta namen izbranim instrumentom, obravnavanim kot celota.
- 31 Svet, ob podpori Francoske republike in Komisije, izpodbija navedbo, da je namen izpodbijane uredbe doseganje ciljev energetske politike Unije. V skladu s členom 1(1) te uredbe naj bi bil njen namen vzpostavitev skupnega okvira za uradno obveščanje Komisije o podatkih in informacijah o investicijskih projektih na področju energetske infrastrukture. Tako naj bi bil namen te uredbe omogočiti Komisiji redno izmenjavo posodobljenih informacij, da izpolni svoje naloge, saj je razpolaganje z zanesljivimi podatki v ta namen bistvenega pomena. Parlament naj bi v zvezi s tem pomešal namen izpodbijane uredbe s ciljem, ki se bo v prihodnje uresničeval z ukrepi, ki jih bo Komisija eventualno predlagala na podlagi analize tako zbranih podatkov. Namen teh prihodnjih predlogov naj ne bi bil objektivni dejavnik za izbiro pravne podlage te uredbe.
- 32 Komisija v zvezi s tem opozarja, da zbiranje informacij o investicijah na področju energetske infrastrukture ne more neposredno prispevati k doseganju ciljev energetske politike in zanesljivosti oskrbe v Uniji. Za to bi bili potrebni veliko obsežnejši ukrepi kot zgolj zbiranje informacij, kot so med drugim organizacija naložb v določeno infrastrukturo, uvedba finančnih virov ali vzpostavitev okvira za te naložbe.
- 33 Svet v zvezi z vsebino izpodbijane uredbe meni, da je iz njenih členov od 3 do 10 jasno razvidno, da je uradno obveščanje o podatkih njen edini pogoj, saj ta uredba določa obveznost držav članic in podjetij, da zbirajo zahtevane podatke in jih posredujejo Komisiji v zbirni obliki. Predvsem člen 10 navedene uredbe naj bi za to opredeljeval posebne naloge, ki so zaupane Komisiji, ter načine uporabe in razširjanja teh podatkov.
- 34 Po mnenju Sveta uporaba člena 337 PDEU zahteva, da so izpolnjeni trije pogoji, in sicer obveznost posredovanja informacij Komisiji, določitev omejitev in pogojev s strani Sveta in nujnost informacij za izpolnitev nalog, ki so zaupane Komisiji. Ob upoštevanju členov 3 in 4 izpodbijane uredbe naj bi bil prvi od teh pogojev očitno izpolnjen. Prav tako naj bi bil izpolnjen drugi pogoj, saj naj bi ta uredba v členih od 5 do 9 določala omejitve v zvezi z vrsto zadevnih informacij in objavo ter obdelavo podatkov, medtem ko naj bi člen 10 navedene uredbe določal posebne naloge, ki so zaupane Komisiji, ter načine uporabe in razširjanja teh podatkov s strani Komisije. Svet dodaja, da morajo biti informacije, ki jih Komisija sme zahtevati, nujne za izpolnitev njenih nalog, ki so posebej opredeljene v členu 10 iste uredbe in splošneje v členu 17 PEU.
- 35 Svet navaja, da je Sodišče v točki 19 zgoraj navedene sodbe Nemčija proti Svetu že odločilo, da je člen 337 PDEU pravilna pravna podlaga za Komisijino zbiranje informacij, ker ji ta določba daje splošno pristojnost za zbiranje vseh informacij, ki so potrebne za izpolnitev njenih nalog.
- 36 Svet in Francoska republika oporekata trditvi, da bi morali člen 337 PDEU zavrniti, če se zbiranje informacij nanaša na eno od politik Unije. Dejstvo, da pravni akt zadeva energetska področja, naj ne bi zadoščalo za uporabo člena 194 PDEU. V obravnavanem primeru naj bi zato, čeprav izpodbijana uredba spada v energetska področja, njeni vplivi na energetska politika Unije bili le posredni in postranski glede na glavni cilj te uredbe.
- 37 Po mnenju Sveta, Francoske republike in Komisije naj bi razlaga, ki jo predlaga Parlament, členu 337 PDEU odvzela ves polni učinek, ker naj bi se lahko ta določba na podlagi načela dodeljenih pristojnosti uporabila le, kadar je podana pristojnost Unije.
- 38 Svet poudarja, da je možnost – da bi se preostale določbe Pogodbe DEU še naprej uporabljale na energetska področja, čeprav je v to pogodbo uvedena pravna podlaga v zvezi z energetska politika – določena v samem členu 194 PDEU, ki se uporablja „brez poseganja v druge določbe Pogodbe“. To naj bi veljalo ne le za člen 337 PDEU v zvezi s Komisijinim zbiranjem informacij, ampak med drugim tudi

za člen 122 PDEU, ki dovoljuje Svetu, da sprejme ustrezne ukrepe v primeru krize pri zagotavljanju izdelkov na energetskega področju, ter za člen 170 PDEU v zvezi z razvojem vseevropskih omrežij na področjih energetske infrastrukture in člen 338 PDEU na področju statistike.

- 39 Svet, Francoska republika in Komisija menijo, da sta člena 337 PDEU in 338 PDEU, ki sta uvrščena med splošne in končne določbe Pogodbe DEU, splošna, ker se uporabljata na vseh področjih pristojnosti Unije. Ti določbi naj bi zato morali glede na njuna cilja, ker se nanašata na pripravo statistike in pravico Komisije do informacij, šteti za bolj specifični v primerjavi s preostalimi določbami te pogodbe v zvezi s sektorsko politiko. Razlaga zgoraj navedene sodbe Nemčija proti Svetu, ki jo je podal Parlament, naj torej ne bi bila pravilna.
- 40 Svet in Komisija v zvezi s tem poudarjata, da lahko Komisija podatke, zbrane na podlagi izpodbijane uredbe, če se nanašajo na energetskega infrastrukture, v skladu s členom 10(1) te uredbe uporabi ne le v okviru energetske politike, temveč tudi v korist vseh svojih politik, kot so razvoj vseevropskih omrežij na področju energetske infrastrukture, konkurence, svobode ustanavljanja, svobode opravljanja storitev ali prostega pretoka kapitala.
- 41 Svet, ki ga v tem delu podpirata Francoska republika in Komisija, meni, da je uporaba člena 187 PESAE kot dodatne pravne podlage izpodbijane uredbe prav tako upravičena, ker jedrske elektrarne spadajo na področje uporabe te uredbe. Če člen 41 PESAE zavezuje podjetja, da o svojih projektih obvestijo Komisijo, da lahko individualno oceni vsak projekt, naj bi bil člen 187 PESAE pravna podlaga, ki Komisiji daje pravico, da zahteva podatke, za katere meni, da so potrebni za izpolnitev vseh njenih nalog. Postopka, določena v členu 337 PDEU in členu 187 PESAE, naj bi bila torej združljiva in hkratna uporaba obeh določb naj ne bi posegala v pravice Parlamenta.
- 42 Svet dodaja, da večje ali manjše sodelovanje institucije pri pripravi pravnega akta ne sme biti odločilno za izbiro pravne podlage, ki mora temeljiti izključno na cilju in vsebini tega akta. Postopek, ki se izpelje za odločitve o pravnem aktu, naj bi bil torej posledica izbrane pravne podlage, in ne obratno.
- 43 Podrejeno Svet predlaga, naj Sodišče, če bi se odločilo razglasiti ničnost izpodbijane uredbe, ohrani njene učinke do sprejetja novega pravnega akta.

Presoja Sodišča

- 44 V skladu z ustaljeno sodno prakso mora izbira pravne podlage pravnega akta Unije temeljiti na objektivnih dejstvih, ki jih je mogoče sodno preveriti, med katere spadata cilj in vsebina tega akta, in ne na pravni podlagi za sprejetje drugih pravnih aktov Unije, ki imajo, odvisno od primera, podobne značilnosti. Poleg tega, če v Pogodbi obstaja posebna določba, ki je lahko pravna podlaga za obravnavani akt, mora ta temeljiti na tej določbi (zgoraj navedena sodba Parlament proti Svetu, točka 34 in navedena sodna praksa).
- 45 Če se namreč pri preizkusu ukrepa izkaže, da ima ta dva cilja ali ima dva sestavna dela, pri čemer je eden od teh ciljev ali sestavnih delov glavni, drugi pa stranski, mora pravni akt temeljiti na samo eni pravni podlagi, in sicer tisti, ki se zahteva za glavni ali prevladujoči cilj oziroma sestavni del (zgoraj navedena sodba Parlament proti Svetu, točka 35 in navedena sodna praksa).
- 46 Sodišče je glede ukrepa, ki hkrati sledi več ciljem ali ima več sestavnih delov, ki so neločljivo povezani, ne da bi bil eden v primerjavi z drugim le stranski, razsodilo, da mora tak ukrep, če je mogoče uporabiti različne določbe Pogodbe, izjemoma temeljiti na različnih ustreznih pravnih podlagah (zgoraj navedena sodba Parlament proti Svetu, točka 36 in navedena sodna praksa).

- 47 Vendar je Sodišče že presodilo, da je uporaba dvojne pravne podlage izključena, če postopka, predvidena za eno ali drugo od teh podlag, nista združljiva (zgoraj navedena sodba Parlament proti Svetu, točka 37 in navedena sodna praksa).
- 48 Za presojo utemeljenosti te tožbe je zato najprej treba preučiti cilj in vsebino izpodbijane uredbe, da bi lahko nato ugotovili, ali je ta uredba lahko veljavno temeljila, kot to zatrjujejo Svet, Francoska republika in Komisija, na členu 337 PDEU namesto na členu 194(2) PDEU, ki ga je Parlament navedel kot ustrezno pravno podlago, in nazadnje preverili, ali se je zahtevala tudi dodatna uporaba člena 187 PESAE, čemur oporeka tudi Parlament.

Cilj izpodbijane uredbe

- 49 V uvodni izjavi 1 izpodbijane uredbe je navedeno, da je namen te uredbe zagotoviti Komisiji natančne informacije v zvezi z razvojem investiranja v energetske infrastrukturo v Uniji, da lahko opravlja svoje naloge na področju energetike s tem, da sprejme vse ustrezne ukrepe glede prihodnjega ravnotežja med ponudbo in povpraševanjem na področju energetike.
- 50 V uvodnih izjavah od 2 do 5 in od 8 do 15 izpodbijane uredbe je v zvezi s tem natančneje navedeno, da je cilj, ki mu sledi ta uredba, omogočiti Komisiji, da zagotavlja analizo strukturnega razvoja in perspektiv energetskega sistema Unije, da lahko med drugim določi morebitne infrastrukturne in investicijske vrzeli v ravnotežju ponudbe in povpraševanja ter posledično zagotovi dobro delovanje notranjega trga in njegovo dodatno uveljavitev, da zagotovi energetske oskrbo v Uniji, zlasti z vzpostavitvijo večje preglednosti v zvezi s prihodnjim razvojem energetskega razvoja v Uniji, in da spodbuja energetske učinkovitost in varčevanje z energijo, predvsem z zagotovitvijo prehoda na nizkoogljični energetske sistem in razvojem novih tehnologij.
- 51 Poleg tega Komisija v obrazložitvi predloga izpodbijane uredbe, navedeni v predlogu Uredbe Sveta o obveščanju Komisije o investicijskih projektih na področju energetske infrastrukture v Evropski skupnosti in o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 736/96 (COM(2009) 361 final), glede razlogov in ciljev svojega predloga poudarja, da njen predlog spada v okvir nove energetske politike, katere namen je med drugim zagotoviti zanesljivo oskrbo in ublažitev podnebnih sprememb.
- 52 Iz tega je jasno razvidno, da če je cilj izpodbijane uredbe resnično – kot to zatrjujejo Svet, Francoska republika in Komisija – zbiranje informacij, je ta cilj uveden s to uredbo, tako da lahko Unija doseže nekatere cilje, ki so ji zaupani na energetske področju.

Vsebina izpodbijane uredbe

- 53 Najprej je treba ugotoviti, da več določb izpodbijane uredbe, obravnavanih ločeno, samih po sebi ni povezanih z uresničevanjem ciljev energetske politike Unije.
- 54 Tak je primer člena 4 izpodbijane uredbe, ki le opredeljuje vire podatkov, ki se posredujejo Komisiji, in sicer podjetja, ki načrtujejo izvajanje investicijskih projektov v energetske infrastrukturo, in členov 8 in 9 te uredbe, ki urejata obravnavanje teh podatkov s strani Komisije oziroma varstvo posameznikov pri obdelavi podatkov. Enako velja za člen 7 navedene uredbe, ki ureja sprejetje ukrepov za izvajanje same uredbe s strani Komisije. Take splošne določbe je mogoče vključiti v vsak pravni akt Unije, ki določa sistem zbiranja informacij.
- 55 Vseeno je treba ugotoviti, da je vsebina preostalih določb izpodbijane uredbe tesno povezana z energetske politiko Unije.

- 56 Iz člena 1 izpodbijane uredbe, če ga beremo v povezavi z opredelitvami iz člena 2 te uredbe, izhaja, da ta uredba predvideva vzpostavitev skupnega okvira za uradno obveščanje Komisije o podatkih in informacijah o investicijskih projektih na področju infrastrukture na praktično vseh energetskih področjih, vključno na področjih električne energije iz obnovljivih virov in biogoriv, kar kaže na to, da je cilj uredbe zagotoviti dobro delovanje energetskega trga, zanesljivost energetske oskrbe v Uniji in razvijanje novih ter obnovljivih virov energije.
- 57 Dalje, člen 3(1) izpodbijane uredbe določa, da je treba upoštevne podatke in informacije o teh investicijskih projektih, razen v zvezi s projekti čezmejnega prenosa, posredovati v zbirni obliki, kar pomeni, da so te informacije namenjene dejavnosti načrtovanja, ki naj bi zagotovila ravnotežje med ponudbo in povpraševanjem po energiji v Uniji. To razlago potrjuje odstavek 2 tega člena, ker zaradi – kot je razvidno iz uvodne izjave 11 te uredbe – izogibanja podvajanju zahtev z ukrepi v zvezi z notranjim trgom naravnega plina in električne energije države članice izvzema iz te obveznosti zbiranja informacij, kadar je telo, ki je na podlagi prava Unije zadolženo za pripravo večletnega investicijskega načrta, v ta namen že zbralo informacije, ki so enakovredne zahtevam iz te uredbe.
- 58 Poleg tega iz člena 5(1) izpodbijane uredbe izhaja, da je določena obveznost držav članic, da posredujejo natančne in podrobne informacije o svojih investicijskih projektih v energetskem sektorju, predvsem obseg, vrsto in glavne značilnosti zmogljivosti, ki se načrtujejo ali že gradijo, leto predvidenega začetka obratovanja, vrsto uporabljenega energetskega vira in instalacije, s katerimi se bo mogoče odzivati na krizo pri zanesljivi oskrbi. Odstavek 3 tega člena še poziva države članice, naj k svojemu obvestilu dodajo relevantne pripombe, na primer o zamudah ali ovirah pri izvajanju investicijskih projektov. Ugotoviti je treba, da je namen takih obveznosti zagotoviti zanesljivo energetske oskrbo v Uniji.
- 59 Končno in zlasti, člen 10(1) izpodbijane uredbe določa, da mora Komisija vsaki dve leti na podlagi poslanih podatkov in informacij ter, kadar je primerno, katerih koli drugih podatkovnih virov, objaviti medsektorsko analizo strukturnega razvoja in razvojnih možnosti energetskega sistema Unije, katere namen je med drugim določiti potencialna prihodnja neskladja med povpraševanjem in ponudbo na področju energije, ki so pomembna z vidika energetske politike Unije, in povečati preglednost za udeležence in morebitne nove udeležence na trgu. V skladu s členom 6(2) te uredbe lahko Komisija v okviru te analize objavi podatke in informacije, ki so ji bili poslani, v zbirni obliki, če nobenih podrobnosti glede posameznih podjetij in instalacij ni mogoče razkriti ali jih ugotoviti s sklepanjem. Iz teh določb je tudi razvidno, da je zbiranje informacij, ki ga vzpostavlja navedena uredba, zasnovano za izvajanje dejavnosti načrtovanja, da se zagotovita delovanje energetskega trga in zanesljiva oskrba z energijo v Uniji.
- 60 Ugotoviti je treba, da določbe, preučene v točkah od 56 do 59 te sodbe, opredeljujejo bistvene elemente izpodbijane uredbe, saj določajo natančen pomen in vsebino obveznosti zbiranja informacij, medtem ko so člani 4 in od 7 do 9 te uredbe, ki urejajo nekatere tehnične in splošnejše vidike tega zbiranja, dopolnilni.
- 61 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da je iz vsebine izpodbijane uredbe razvidno, da se ta v bistvu nanaša na vzpostavitev sistema zbiranja informacij o investicijskih projektih v energetske infrastrukturo, ki naj bi omogočil, da se v Uniji dosežejo cilji, določeni na energetskem področju, predvsem glede delovanja notranjega trga energije, zagotavljanja zanesljive energetske oskrbe v Uniji in razvijanja novih ter obnovljivih virov energije.

Uporaba ustrezne pravne podlage glede na Pogodbo DEU

- 62 Člen 337 PDEU, ki je uvrščen v sedmi del Pogodbe DEU z naslovom „Splošne in končne določbe“, določa, da „lahko Komisija zbira informacije in izvaja preverjanje, potrebno“ za „opravljanje nalog, ki so ji bile zaupane“. V okviru te določbe Svet odloča z navadno večino brez posvetovanja s Parlamentom, čeprav je bilo v obravnavanem primeru tako posvetovanje organizirano.

- 63 Kot je Sodišče že poudarilo, navedena določba daje Komisiji splošno pristojnost, da zbira vse informacije, potrebne za opravljanje nalog, ki so ji bile zaupane s PDEU, tako da Svet pravnih aktov v zvezi s to dejavnostjo zbiranja informacij ni zavezan opreti na različne določbe te pogodbe, ki poverjajo posebne naloge Komisiji (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Nemčija proti Svetu, točki 19 in 20).
- 64 Člen 337 PDEU je tako pravna podlaga pravnih aktov v zvezi s splošno dejavnostjo zbiranja informacij, ki jo izvaja Komisija, in ne zahteva, da bi bilo to zbiranje potrebno za doseg ciljev določene politike Unije.
- 65 Člen 194 PDEU, ki je del tretjega dela Pogodbe DEU „Notranje politike in ukrepi Unije“ in ki edini sestavlja naslov XXI „Energetika“, v odstavku 1 določa, da so pri vzpostavitvi in delovanju notranjega trga in ob upoštevanju potrebe po ohranitvi in izboljšanju okolja cilji energetske politike Unije v duhu solidarnosti med državami članicami zagotoviti delovanje energetskega trga, zagotoviti zanesljivost oskrbe z energijo v Uniji, spodbujati energetske učinkovitost in varčevanje z energijo ter razvijanje novih in obnovljivih virov energije ter spodbujati medsebojno povezovanje energetskih omrežij. V skladu s členom 194(2), prvi pododstavek, PDEU Parlament in Svet „[b]rez poseganja v uporabo drugih določb Pogodb“ določita ukrepe, potrebne za doseganje teh ciljev, po rednem zakonodajnem postopku iz člena 294 PDEU, v okviru katerega Parlament polno sodeluje v postopku.
- 66 Člen 194 PDEU, ki ga je uvedla Lizbonska pogodba, je torej v Pogodbo DEU vključil izrecno pravno podlago za energetske politike Unije. Kot je razvidno iz njegovega besedila, še posebej iz odstavka 2, je ta določba pravna podlaga pravnih aktov Unije, ki so „potrebni“ za doseganje ciljev te politike, ki so določeni z odstavkom 1 navedenega člena.
- 67 Taka določba pomeni pravno podlago, ki se uporabi za vse pravne akte, ki jih Unija sprejme na energetske področju in ki omogočajo doseg teh ciljev, pod pogojem da – kot je mogoče razbrati iz besedne zveze „brez poseganja v uporabo drugih določb Pogodb“ na začetku odstavka 2 člena 194 PDEU – obstajajo posebne določbe v Pogodbi DEU v zvezi z energetiko. Kot je navedel Svet, sta to med drugim člena 122 PDEU in 170 PDEU, prvi v zvezi s pojavom hudih težav pri oskrbi z energetskimi izdelki in drugi v zvezi s pristojnostmi Unije, ki jih ima na podlagi drugih določb te pogodbe, čeprav zadevni ukrepi prav tako uresničujejo enega od ciljev energetske politike, ki so navedeni v odstavku 1 navedenega člena.
- 68 Iz tega izhaja, da je treba za ugotovitev, ali je pravna podlaga pravnega akta Unije, ki ureja – tako kot v obravnavanem primeru – zbiranje informacij na energetske področju, člen 337 PDEU ali člen 194(2) PDEU, preizkusiti, ali je mogoče ta akt glede na njegov cilj ali vsebino šteti, da je potreben za doseg ciljev, ki jih za energetske politike Unije posebej določa odstavek 1 tega člena. V takem primeru, ker je mogoče zbiranje informacij obravnavati kot del te politike, mora institucija pravni akt Unije, ki ga sprejema, opreti na člen 194(2) PDEU. Pravni akt Unije zato ne more spadati v člen 337 PDEU le zato, ker vzpostavlja sistem zbiranja informacij (glej po analogiji zgoraj navedeno sodbo Komisija proti Svetu, točka 22).
- 69 V obravnavanem primeru iz točk 49 in 61 te sodbe izhaja, da sta cilj in vsebina izpodbijane uredbe tesno povezana s cilji, ki jim sledi energetska politika Unije in ki so posebej določeni v členu 194(1) PDEU.
- 70 V nasprotju s trditvami Sveta, Francoske republike in Komisije ni mogoče šteti, da izpodbijana uredba v tem delu le posredno in postransko vpliva na energetske politike Unije in da pomeni le njeno „ozadje“, ker doseganje ciljev te energetske politike zahteva uvedbo pomembnejših ukrepov od zbiranja informacij.

- 71 Sistem zbiranja informacij, ki ga je vzpostavila izpodbijana uredba, se namreč ne uporablja za splošne informacije, temveč za natančne podatke in informacije v zvezi z energetske infrastrukturo v Uniji, da bi lahko Komisija določila morebitna odstopanja med ponudbo in povpraševanjem po energetskih izdelkih v Uniji.
- 72 Zbiranje informacij je tako prvi pogoj, da Unija sprejme vse ustrezne ukrepe, da zagotovi dobro delovanje notranjega energetskega trga, zanesljivo oskrbo z energetskimi izdelki, spodbujanje energetske učinkovitosti in razvijanje novih ter obnovljivih oblik energije.
- 73 Iz tega izhaja, da lahko zbiranje informacij, ki je vzpostavljeno z izpodbijano uredbo, upravičuje le cilj, da se izpolnijo nekatere posebne naloge, ki jih Uniji v zvezi z energetske politiko določa člen 194(1) PDEU (glej po analogiji sodbo z dne 26. januarja 2006 v zadevi Komisija proti Svetu, C-533/03, ZOdl., str. I-1025, točka 52).
- 74 V teh okoliščinah je mogoče šteti, da zbiranje informacij, ki je vzpostavljeno z izpodbijano uredbo, neposredno prispeva k doseganju ciljev energetske politike Unije, kot so opredeljeni v členu 194(1) PDEU, in da je – kot je tudi omenjeno v uvodni izjavi 8 te uredbe – „potrebno“ sredstvo za doseganje teh ciljev v smislu odstavka 2 navedenega člena.
- 75 V zvezi s tem ni pomembno – v nasprotju s trditvami Sveta in Komisije – da je informacije, zbrane na podlagi izpodbijane uredbe, mogoče v skladu s členom 10(1), drugi pododstavek, te uredbe uporabiti za druge namene kot za namene energetske politike. Tudi če bi Komisija informacije, zbrane na podlagi te uredbe, lahko uporabila za druge namene kot za namene energetske politike, kot je opredeljeno v členu 194(1) PDEU, cilj in vsebina iste uredbe še vedno – kot je razvidno iz točk od 49 do 61 te sodbe – ostajata v okviru te politike.
- 76 Podobno ni mogoče pritrditi razlikovanju, ki ga uveljavljata Svet in Francoska republika, med takojšnjim ciljem izpodbijane uredbe, ki naj bi se nanašal na zbiranje informacij, in njenim poznejšim ciljem, ki naj bi se lahko uresničeval na podlagi informacij, ki jih je prav tako pridobila Komisija. Kot je zadostno pravno izkazano iz izvedenega preizkusa, se z zbiranjem informacij, ki je vzpostavljeno s to uredbo, namreč omogoči Komisiji, da doseže posebne cilje energetske politike Unije, ki so določeni v členu 194(1) PDEU. Iz tega izhaja, da sta v okviru navedene uredbe to zbiranje in cilj, ki ga uresničuje, medsebojno in neločljivo povezana.
- 77 Dalje, v nasprotju s trditvami Sveta, Francoske republike in Komisije iz izvedene presoje nikakor ni razvidno, da bi člen 337 PDEU v vseh primerih prenehal biti veljavna pravna podlaga pravnih aktov Unije, katerih cilj je vzpostavitev sistema zbiranja informacij v okviru področne politike Unije, s čimer bi ta določba postala brezpredmetna. Kot izhaja iz točk od 65 do 68 te sodbe, naj bi bila namreč uporaba navedene določbe med drugim nujna, če izpodbijane uredbe ne bi mogli šteti za potrebno za doseganje ciljev, ki jih glede energetske politike Unije posebej določa člen 194(1) PDEU.
- 78 Nazadnje se Svet in Komisija, da bi upravičila svojo razlago člena 337 PDEU, prav tako ne moreta sklicevati na člen 338 PDEU, ki se nanaša na ukrepe, ki jih je treba sprejeti za pripravo statistike. Ta določba, čeprav je tako kot člen 337 PDEU vključena v sedmi del Pogodbe DEU z naslovom „Splošne in končne določbe“, ne le, da ni pravna podlaga izpodbijane uredbe, ampak tudi ne more vplivati na preizkus utemeljenosti te tožbe. Člen 338 PDEU, ne glede na njegov pomen, ne more omajati pomena členov 337 PDEU in 194 PDEU, kot je to razvidno iz njunih posameznih formulacij.
- 79 Zato je treba ugotoviti, da izpodbijana uredba ne spada v člen 337 PDEU, ampak v člen 194 PDEU, ker je instrument, potreben za doseganje ciljev iz odstavka 1 slednje določbe. Zato bi izpodbijana uredba morala biti sprejeta na podlagi člena 194(2) PDEU.

Dodatna uporaba člena 187 PESAE kot pravne podlage izpodbijane uredbe

- 80 Člen 187 PESAE „Splošne določbe“, ki je vključen v naslov V Pogodbe ESAE, določa, da lahko Komisija zbira informacije in izvaja preverjanje, potrebno za opravljanje nalog, ki so ji bile zaupane s to pogodbo. V okviru te določbe Svet v skladu s členom 106a(1) PESAE in členom 16(3) PEU odloča s kvalificirano večino brez posvetovanja s Parlamentom, čeprav je bilo v obravnavanem primeru tako posvetovanje organizirano.
- 81 Ob upoštevanju podobnosti besedila člena 337 PDEU in člena 187 PESAE v zvezi s stvarnim področjem uporabe je treba iz razlogov, navedenih v točkah od 62 do 64 te sodbe, zadnjenavedeno določbo šteti kot splošno pravno podlago, ki se nanaša na splošno dejavnost zbiranja informacij, ki jo izvaja Komisija za opravljanje nalog, ki so ji zaupane s Pogodbo ESAE.
- 82 Čeprav se v obravnavanem primeru ta uredba – kot izhaja iz člena 2(1) izpodbijane uredbe, če se bere v povezavi s točko 3.1 njene priloge – res nanaša tudi na uradno obveščanje Komisije o investicijskih projektih na področju določene jedrske infrastrukture, pa kljub temu iz razlogov, navedenih v točkah od 49 do 61 te sodbe, navedena uredba glede na svoj cilj in vsebino ne zadeva vzpostavitve politike Unije na posebnem področju jedrske energije, kot je opredeljena s Pogodbo ESAE, temveč zadeva energetska politika Unije na splošno.
- 83 Informacije v zvezi z jedrsko infrastrukturo so torej le del vseh upoštevnihi informacij v zvezi z energetskeim sistemom v Uniji kot celoto, ki jih mora Komisija imeti na voljo, da bi – tako kot izhaja iz uvodne izjave 8 izpodbijane uredbe – lahko izvedla celostno presojo ponudbe in povpraševanja po energiji, da med drugim zagotovi zanesljivo oskrbo z energijo v Uniji.
- 84 V zvezi s tem je poleg tega treba poudariti, da ni sporno, da izpodbijana uredba, kot to izhaja iz njene uvodne izjave 7, ne spada v cilj spodbujanja ali usklajevanja naložb na jedrskem področju, ki je določen v členih od 40 PESAE do 44 PESAE, ki se posebej nanašata na uradno obveščanje podjetij na jedrskem področju o vseh posameznih investicijskih projektih na tem področju v zvezi z novimi instalacijami in tudi o vseh nadomestitvah in spremembah določenega obsega. Izpodbijana uredba nasprotno zadeva uradno obveščanje vseh držav članic o zbirnih podatkih in informacijah o vseh investicijskih projektih v energetska infrastrukturo.
- 85 Iz tega sledi, da izpodbijana uredba ne spada v člen 187 PESAE.
- 86 Zato je treba ugotoviti, da je bila izpodbijana uredba, ker temelji na členu 187 PESAE, sprejeta na nepravilni pravni podlagi in da bi morala temeljiti le na členu 194(2) PDEU.
- 87 Glede na vse navedene ugotovitve je treba izpodbijano uredbo razglasiti za nično, ker temelji na členu 337 PDEU in členu 187 PESAE.

Predlog za ohranitev učinkov izpodbijane uredbe

- 88 Parlament, ki ga v tem delu podpira Svet, Sodišču predlaga, naj – če bi izpodbijano uredbo razglasilo za nično – ohrani njene učinke do sprejetja nove uredbe.
- 89 V zvezi s tem je treba spomniti, da lahko na podlagi člena 264, drugi odstavek, PDEU Sodišče, če meni, da je to potrebno, določi tiste učinke uredbe, ki je razglašena za nično, ki jih je treba šteti za dokončne.
- 90 V obravnavani zadevi je treba poudariti, da je izpodbijana uredba v skladu s členom 13 začela veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*, objavljena pa je bila 15. julija 2010.

- 91 Priznati je treba, da bi razglasitev ničnosti izpodbijane uredbe, ne da bi se ohranili njeni učinki, lahko imela negativne posledice na uresničevanje energetske politike v Uniji, ker ta uredba v delu, v katerem zagotavlja zbiranje informacij, ki so potrebne za doseganje ciljev te politike, pomeni prvi pogoj, da institucije Unije sprejmejo vse ustrezne ukrepe. Čeprav Parlament predlaga razglasitev ničnosti navedene uredbe iz razloga nepravilne uporabe pravne podlage, pa ne izpodbija njenega cilja niti njene vsebine.
- 92 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da obstajajo utemeljeni razlogi pravne varnosti, ki upravičujejo, da Sodišče ugodi predlogu strank za ohranitev učinkov izpodbijane uredbe.
- 93 Zato je treba učinke te uredbe ohraniti, dokler ne začne – v razumnem roku – veljati nova uredba, ki bo temeljila na ustrezni pravni podlagi, in sicer na členu 194(2) PDEU.

Stroški

- 94 Na podlagi člena 69(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker je Parlament predlagal, naj se plačilo stroškov naloži Svetu, in ker ta s predlogi ni uspel, se mu naloži plačilo stroškov. V skladu s členom 69(4), prvi pododstavek, tega poslovnika Francoska republika in Komisija, ki sta intervenirali v podporo predlogom Sveta, nosita svoje stroške.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

- 1. Uredba Sveta (EU, Euratom) št. 617/2010 z dne 24. junija 2010 o obveščanju Komisije o investicijskih projektih na področju energetske infrastrukture v Evropski uniji in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 736/96 se razglasi za nično.**
- 2. Učinki Uredbe št. 617/2010 se ohranijo do začetka veljavnosti nove uredbe, ki se sprejme v razumnem roku od razglasitve te sodbe in na ustrezni pravni podlagi, in sicer členu 194(2) PDEU.**
- 3. Svet Evropske unije nosi stroške postopka, razen stroškov Francoske republike in Evropske komisije.**
- 4. Francoska republika in Evropska komisija nosita svoje stroške.**

Podpisi